

Prima instanță: Curtea de Apel Bălți (jud. D. Corolevschi)

DECIZIE

15 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de către Bîlici Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de validare a popririi înaintată de administratorul
debitorului insolubil Întreprinderea de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la
Obiectivele Sociale” – Bunescu Oleg împotriva terțului poprit Gheorghe Bîlici,
împotriva hotărârii din 04 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 15 februarie 2017, administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg a înaintat în instanța de insolabilitate cerere împotriva terțului poprit Bîlici Gheorghe privind validarea popririi.

În motivarea cererii s-a indicat că, conform hotărârii Curții de Apel Chișinău din 12.09.2016 a fost constatată insolabilitatea debitorului ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” și a fost intentată procedura de insolabilitate, iar în funcție de administrator a fost desemnat Bunescu Oleg, deținător al autorizației de administrator autorizat nr. 35 din 14.01.2015, eliberată de Ministerul Justiției al RM

Indică că, în urma analizei activității economico-financiare și a documentelor ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” s-a constatat că Gheorghe Bîlici dispune de o datorie față de ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” în sumă de 54163,87 lei, care s-a format în temeiul următoarelor relații contractuale: contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009; acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009.

Menționează că, în vederea înființării popririi, administratorul ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” a înaintat la data de 16.01.2017 la adresa terțului poprit somație, prin care i-a adus la cunoștință despre înființarea popririi și a solicitat ca în termen de cinci zile de la data comunicării popririi să achite la contul de acumulare al ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” suma

datorată. Deși, la data de 20.01.2017 terțul poprit a primit somația înaintată, până la moment nu a transferat suma datoriei pe contul de acumulare a administratorului ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” și nici nu a consemnat suma datorată.

Solicită administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” - Bunescu Oleg validarea popririi pe suma datoriei în mărime de 54163,87 lei și încasarea de la terțul poprit Gheorghe Bîlici în folosul debitorului ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” a datoriei în mărime de 54163,87 lei.

La 22 august 2017, administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” - Bunescu Oleg a înregistrat în instanța de insolabilitate cerere de modificare a cererii de validare a popririi solicitând declararea valabilității acordului adițional nr. 1 din 27.02.2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009; anularea pct. 4 din actul de predare-primire a apartamentului din 20 mai 2016, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău la 25 mai 2015 în partea ce se referă la ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale”; anularea pct. 5 din actul de predare-primire a apartamentului din 20 mai 2016, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău la 25 mai 2016; validarea popririi pe suma datoriei în mărime de 54163,87 lei și încasarea de la terțul poprit Gheorghe Bîlici în beneficiul debitorului a datoriei în mărime de 54163,87 lei.

În susținerea cererii s-a indicat că, acordul adițional nr. 1 din 27.02.2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009 nu a fost autentificat notarial doar din vina lui Bîlici Gheorghe, fiind neglijat pct. 13.4 al contractului cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr.2-43/B din 06 noiembrie 2009, care prevede că cheltuielile privind autentificarea notarială și înregistrarea cadastrală sunt suportate de către beneficiar, adică de către Bîlici Gheorghe. Astfel, este cert că Bîlici Gheorghe cu rea - credință se manifestă față de ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” și ilegal speculează pe faptul că acordul adițional nr. 1 din 27.02.2014 nu ar produce efecte, deși este evident că, odată ce părțile au semnat acordul menționat (actul juridic), pentru semnături acest act deja produce efectele asumate conform prevederilor art. 666 - 668 Cod civil, iar forma autentificării notariale și eventual înregistrării actului este menită să asigure doar opozabilitatea față de terți, precum rezultă din esența legală și practica judiciară pertinentă.

Precizează că, acordul adițional nr. 1 din 27.02.2014 a fost semnat ca și urmare a necesității obiective de a majora volumul lucrărilor care se impuneau a fi efectuate de către ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” în beneficiul lui Gheorghe Bîlici. Aceste lucrări suplimentare și costul lor au fost indicate în devizul local f/n cu referire la apartamentul nr. 43, cu suprafața de 117,38 m², care de asemenea a fost semnat de Gheorghe Bîlici, prin care s-a majorat suma contractului cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009 cu 64365 lei. Devizul dat a fost executat de către ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale”, fapt ce rezultă din actul de predare-primire a apartamentului din 20 mai 2016, semnat de către ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” și Bîlici Gheorghe, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău. Relevant este că și lucrările din devizul de referință se reiterează și în acordul adițional nr. 1 din 27 februarie 2014, cu referire la modificarea

anexei nr. 1 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009.

Prin referința depusă la cererea de validare a popririi, Bîlici Gheorghe și-a exprimat dezacordul cu cerințele formulate de administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg și a solicitat constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ. În motivarea cererii sale, terțul poprit a invocat că acordul adițional nu a fost autentificat notarial și respectiv nu produce efecte, fiind lovit de nulitate. În ședința de judecată, Bîlici Gheorghe și-a reiterat poziția vis-a-vis de cererea de validare a popririi susținând solicitarea formulată în referință.

Prin hotărârea din 04 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți s-a admis cererea de validare a popririi înaintată de administratorul debitorului insolubil al ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg împotriva terțului poprit Bîlici Gheorghe; s-a validat poprirea cu suma datoriei în mărime de 54163,87 și s-a încasat de la terțul poprit Gheorghe Bîlici în beneficiul debitorului ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” datoria în mărime de 54163,87 lei; s-a încasat de la Gheorghe Bîlici taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1625 lei.

La 06 septembrie 2017, Gheorghe Bîlici a declarat recurs împotriva hotărârii din 04 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se constate nulitatea acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009 cu respingerea cererii de validare a popririi și dispunerea desființării popririi.

În motivarea recursului s-a indicat că, hotărârea contestată este neîntemeiată și posibilă de a fi castă, deoarece instanța de insolabilitate la judecarea cauzei a apreciat arbitrar probele prezentate, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Susține recurentul că, instanța de insolabilitate nu a aplicat prevederile art. 217 CPC în ce privește sancționarea cu nulitate a acordului adițional nr. 1 din 27.02.2014 la contractului cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr.2-43/B din 06 noiembrie 2009, ori, acesta nu corespunde exigențelor de formă întrucât, conform art. 208, 212 Cod civil, părțile au convenit asupra formei autentice a contractului cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr.2-43/B din 06 noiembrie 2009. Ca consecință, nerespectarea formei autentice a actului juridic civil este nulitatea lui absolută (art. 217), survenind efectele prevăzute de lege (art. 219), care cere expres forma autentică, cât și atunci când aceasta rezidă în acordul părților.

Opinează recurentul că, instanța de insolabilitate nu a reținut un alt moment important la aprecierea circumstanțelor speței, în special, cu referire la depunere de către intimați a cererii de modificare a cererii de validare a popririi prin care ultimii au recunoscut nevalabilitatea actului contestat de către recurent în referința depusă, solicitând instanței să-l declare valabil. Or, raporturile juridice stabilite prin contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr.2-43/B din 06 noiembrie 2009 sunt aplicabile printre alte dispoziții legale privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13. 03.2003 în special prevederile art. art. 6, 10, 16, 17 care impun agentul economic să respecte cerințele prescrise sau declarate precum și clauzele contractuale de fiecare dată având sarcina probațiunii în raport cu poziția

consumatorului. La caz, instanța de insolvabilitate s-a limitat la acordului adițional nr. 1 din 27.02.2014 pe care intimatul și-a fundamentat cerere de validare a popririi, întocmit fără respectare cerințelor de formă, fără a verificat executarea de către intimat a lucrărilor la care s-a obligat, ori de către intimat nu au fost prezentate careva probe, lucrări ce au fost efectuate pe cont propriu având, drept consecință semnarea actului de predare primire și înregistrarea dreptului de proprietate.

Consideră recurentul că, aspectele enunțate denotă superficialitate examinării speței de către instanța de insolvabilitate și neaplicarea prevederilor legale care urmau a fi aplicate la soluționarea speței, fapt ce a condus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Remarcă recurentul că, din dispozitivul hotărârii contestate rezultă ca la soluționarea speței instanța de insolvabilitate s-a condus de prevederile art. 9, 531, 572 Cod civil, prevederi ce se referă în special la condițiile generale de executare a obligațiilor de bună credință, diligență și exercitarea drepturilor și executarea obligațiilor. Prevederile acestor norme au fost interpretate eronat de către instanța de judecată, ori în calitatea sa de investitor/consumator a executat cu bună credință obligațiile pe care și le-a asumat în contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ efectuând plățile în termenele scadente. Pe când ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” nu și-a onorat obligațiunile nici până la acest moment. Ca consecință, trimiterea instanței de insolvabilitate la prevederile legale enunțate nu denotă altceva decât o interpretare eronată a acestora, ori la justa interpretare a lor nu pot fi aplicabile la soluționarea unei astfel de speță.

Conform art.8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvabilitate a adoptat hotărârea la data de 04 septembrie 2017, iar recursul a fost declarat la data de 06 septembrie 2017, ceea ce atestă că recurentul s-a conformat termenului legal de contestare a actului judecătoresc.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Bîlici Gheorghe, cu casarea hotărârii contestate și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate - Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Instanța de recurs observă că raportul juridic dedus judecății vizează cererea administratorului insolvabilității ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, depusă la 15 februarie 2017, împotriva Bîlici Gheorghe, solicitând validarea popririi pe suma datoriei în quantum de 54163,87 lei și încasarea de la terțul Bîlici Gheorghe în beneficiul ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” a datoriei în mărime de 54163,87 lei.

În cadrul judecării cauzei, la 27 iulie 2017, terțul poprit Bîlici Gheorghe a formulat referință la cererea de validare a popririi, solicitând constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea

capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2 – 43/B din 06 noiembrie 2009 și respingerea cererii de validare a popririi intentate împotriva sa.

Din considerentele menționate, la 22 august 2017, administratorul insolvenței ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”, Bunescu Oleg, a depus cerere de extindere a pretențiilor accesorii, solicitând declararea valabilității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009; anularea pct. 4 din actul de predare-primire a apartamentului din 20 mai 2016, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău la 25 mai 2015 în partea ce se referă la ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale”; anularea pct. 5 din actul de predare-primire a apartamentului din 20 mai 2016, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial mun. Chișinău la 25 mai 2016; validarea popririi pe suma datoriei în mărime de 54163,87 lei și încasarea de la terțul poprit Gheorghe Bîlici în beneficiul debitorului a datoriei în mărime de 54163,87 lei.

Prin referința depusă la cererea de extindere a pretențiilor accesorii, Bîlici Gheorghe și-a exprimat dezacordul cu cerințele formulate de administratorul debitorului insolvent ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg și a solicitat constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ și respingerea cererii de validare a popririi.

Instanța de recurs notează că instanța de insolvență, prin hotărârea din 04 septembrie 2017, a admis cererea de validare a popririi; a validat poprirea cu suma datoriei în mărime de 54163,87 și a încasat de la terțul poprit Gheorghe Bîlici în beneficiul debitorului ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” datoria în mărime de 54163,87 lei; a încasat de la Gheorghe Bîlici taxa de stat în beneficiul statului în mărime de 1625 lei.

La adoptarea acestei soluții, instanța de insolvență a constatat circumstanțele de fapt prezentate de administratorul insolvenței în cererea sa.

Prin urmare, instanța a conchis că datoria terțului poprit în mărime de 54163,87 lei este certă și exigibilă, fiind scadentă și confirmată prin probele anexate la materialele cauzei.

Cu privire la cererea de modificare a cererii de validare a popririi, instanța de judecată a considerat că nu este necesar de a se pronunța în privința acesteia, întrucât a fost admisă acțiunea inițială.

Pentru a soluționa această hotărâre, instanța de insolvență a aplicat articolele 126 alin. (1), (2), (5), (9), (11) din Legea insolvenței, articolele 9 alin. (1), 513 alin. (1), 572, 602 alin. (1) – (2) din Codul civil și articolul 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

La caz, Bîlici Gheorghe a criticat hotărârea Curții de Apel Bălți din 04 septembrie 2017 în temeiul articolului 432 alin. (2) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu limitele impuse de articolul 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Colegiul lărgit observă că recurentul s-a plâns că instanța de insolvență a examinat superficial cauza și anume nu a răspuns la argumentul referitor la efectele nerespectării formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009.

În apărarea sa, administratorul insolvenței ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari

la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg a respins observațiile recurentului și a solicitat menținerea hotărârii primei instanțe.

Analizând minuțios argumentele invocate în cererea de recurs și cele din referința intimatului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că hotărârea instanței de insolvență nu îndeplinește exigența de a fi motivată, iar concluziile acesteia sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum și normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor art. 240 alin. (1), (3) și art. 241 alin. (5), (6) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii. Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) și (6) din Codul de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

La acest capitol, instanța de recurs notează constatările Curții Europene în cauza *Suominen împotriva Finlandei* (nr.37801/97, 1 iulie 2003, par. 37), *ad litteram*: „... rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției (*a se vedea* cauza *Hirvisaari v. Finland*, 27 septembrie 2001, par. 30, 27 septembrie 2001)”. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În aceste circumstanțe, Colegiul lărgit amintește că Bîlici Gheorghe a contestat în fața primei instanțe legalitatea acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009, întrucât nu a fost respectată forma autentică a contractului.

Prin urmare, la 22 august 2017, administratorul insolvenței insolvenței ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” - Bunescu Oleg a depus cerere de extindere a pretențiilor accesorii, solicitând declararea valabilă a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014 și anularea punctului 4, în partea Î.S. insolvenței ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectele Sociale” și a punctului 5 din actul de predare – primire a apartamentului din 20 mai 2016.

Din conținutul hotărârii din 04 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, rezultă că cererea de extindere a pretențiilor menționate *supra* a fost primită în procedură, având capete de cerere distincte de cele inițiale, care în esență erau un răspuns la observațiile terțului poprit Bîlici Gheorghe cu privire la respectarea formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014. În mod corespunzător, în dispozitivul actului judecătoresc, instanța de insolvabilitate a eșuat să indice admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acestora pretenții, validând doar poprirea și încasând suma solicitată.

Prin urmare, instanța de recurs reține că, în această parte, era necesară o motivare specifică și explicită din partea Curții de Apel Bălți.

Mai mult, instanța de insolvabilitate a omis să dea o asemenea argumentare și nu este posibil de apreciat dacă această instanță a ignorat atât argumentul invocat de Bîlici Gheorghe cu privire la efectele nerespectării formei autentice a acordului adițional nr. 1 din 27 februarie 2014, cât și capetele de cerere de extindere din 22 august 2017.

De fapt, hotărârea contestată nu răspunde dacă instanța de insolvabilitate a dorit să le admită sau să respingă pretențiile administratorului de insolvabilitate și, în această ultimă ipoteză, care ar putea fi motivele admiterii sau respingerii.

Subsidiar, Colegiul remarcă că însăși instanța de insolvabilitate, contrar art. 240 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a considerat că nu este necesar de a se pronunța în privința cererii de modificare a cererii de validare a popririi, deoarece a fost admisă acțiunea inițială.

Astfel, instanța de recurs subliniază că examinarea atentă a acestor pretenții era una justificată, încât în dependență de rezultatul admisibilității acestora se schimba soluția în speță.

Totodată, Bîlici Gheorghe era în drept să se poată aștepta la un răspuns specific și explicit la mijloacele decisive pentru soluționarea procedurii în cauză.

Cu privire la acest aspect, instanța de judecată notează că, în jurisprudența sa consecventă, Curtea Europeană a constatat în mod frecvent încălcări ale articolului 6 parag. 1 din Convenție, în special în cauzele care ridicau probleme cu privire la motivarea hotărârilor judecătorești (a se vedea *Fomin v. Moldova*, 11 octombrie 2011, parag. 31 și 34; *Mitrofan v. Moldova*, 15 ianuarie 2013, parag. 54; *Lebedinschi v. Moldova*, 16 iunie 2015, parag. 31, 36; *Nichifor v. Moldova*, 20 septembrie 2016, parag. 30). De asemenea, Curtea Europeană a statuat, în cauza *Marariu v. România* (16 martie 2010, parag. 25 – 32), că omisiunea instanței naționale de a se pronunța în privința unui capăt de cerere confirmă că procedura judiciară nu a fost una echitabilă. Așadar, constatările de mai sus în sine ar putea fi o bază suficientă pentru stabilirea încălcării articolului 6 parag. 1 din Convenție.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept: să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Per ansamblu, instanța de recurs constată că omisiunea instanței de insolvabilitate de a examina și de a răspunde la pretențiile formulate în cererea de extindere a pretențiilor accesorii din 22 august 2017, dar și la argumentul recurentului referitor la efectele nerespectării formei autentice a acordului nr. 1 din 27 februarie 2014, constituie niște erori judiciare care nu pot fi corectate de instanța de recurs, atât timp cât s-a determinat încălcarea articolelor 240 alin. (1), (3) și 241 alin. (5), (6) din

Codul de procedură civilă și a garanțiilor unui proces echitabil prevăzut în articolul 6 parag. 1 din Convenție.

Or, în conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la judecarea recursului declarat împotriva deciziei date de apel se verifică doar legalitatea hotărârii atacate în limitele invocate de părți.

La fel, având în vedere că normele de drept procedural au un caracter absolut, fiind reglementate de norme imperative, iar încălcarea acestora atrage după sine casarea hotărârii, instanța de recurs nu va mai analiza celelalte motive invocate prin cererea de recurs, care vizează și fondul pricinii.

În plus, conjunctura respectivă constituie o garanție pentru a nu prejudicia și influența opinia instanței ierarhic inferioară la rejudecare pe fond a cauzei civile.

Luând în considerare cele constatate, Colegiul constată că, soluția instanței de insolvabilitate nu conține o argumentare clară a cerințelor înaintate de către administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” – Bunescu Oleg din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii contestate.

În același timp, instanța de recurs menționează că, instanța de insolvabilitate la reexaminarea cauzei trebuie să trateze separat fiecare dintre problemele punctuale ridicate de fiecare parte.

Mai întâi, urmează a fi concretizate toate cerințele înaintate de administratorul debitorului insolubil ÎS „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” – Bunescu Oleg având în vedere atât cererea de validare a popririi, cât și cererea ulterioară de modificare a pretențiilor depuse de reclamant pe parcursul judecării cauzei.

Tot aici, Colegiul relevă că Gheorghe Bîlici s-a opus validării popririi solicitând constatarea nulității acordului adițional nr. 1 din 27.02.2014 la contractul cu privire la investirea capitalului în construcția spațiului locativ nr. 2-43/B din 06 noiembrie 2009.

Referitor la această solicitare, instanța de insolvabilitate, de asemenea nu a făcut nici o motivare.

Dat fiind faptul că instanța de insolvabilitate a aplicat eronat normele de drept procedural, iar lichidarea acestor lacune în cadrul procedurii de examinare în recurs nu este posibilă, cauza urmează a fi rejudecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate urmează să țină cont de cele menționate, să verifice circumstanțele cauzei, probele administrate și reexaminând cauza să emită o hotărâre legală și întemeiată cu respectarea drepturilor procedurale ale părților, determinând totodată dacă creanța întreprinderii insolubile față de terțul poprit este una certă, exigibilă sau în fața instanței de insolvabilitate s-a iscat un litigiu de drept ce generează o altă soluție la caz.

Astfel, rezultând din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de insolvabilitate nu a elucidat circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu, a normelor de drept procedural și deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Gheorghe Bîlici, de a casa hotărârea instanței de

insolvabilitate și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de insolvabilitate - Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Gheorghe Bîlici.

Se casează hotărârea din 04 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, adoptată în cauza civilă la cererea de validare a popririi înaintată de administratorul debitorului insolubil Întreprinderea de Stat „Serviciul Asistență Beneficiari la Obiectivele Sociale” – Bunescu Oleg împotriva poprit Gheorghe Bîlici, cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvabilitate - Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală